

Aşkima

– İlkay Ilgın · 20 Mayıs 2010

Saat gece yarısı üç beş nöbetlerindeyim...
Hayatımın en acı en berbat en uzun gecelerinden birindeyim.
Aşkım şimdi yok yanımda
Benimle olan sadece
Sehpada duran bir kadeh,
Bir sigara,bir kalem
Ve bembeyaz bir kağıt...
Neyi yazacaktım ki ?
Kime yazacaktım ki?
Kimin umurunda ki bu koskoca şehirde
Bir ilkay yalnız kalmış...
Ama yine hep sen vardın içimde,
Evet evet seni sana yazacağım,
Beni duymasın da okuyamasın da
Ben hep içindeyim biliyorum...
İlk olarak bana bakan deniz mavisi gözlerini
Hayal edip bıkmadan usanmadan gözlerine bakacağım.
Sonra saçlarını
Deniz gibi saçlarını düşüneceğim
Ve güzel simanı...
Sana söyleyemediklerimi
Şimdi önümde duran kağıtta haykıracaktım.
Sana seni sevdiğimi
Her melodi de her şiirde
Her kelimedede hece hece.
Anlatıyorum duy beni.
Zincirler vuracağım
Hiç senden kopmamışçasına
Şiirler yazacağım sana
Yazmayı da beceremiyorum ya
Kavuşamadığımıza inat
Ve yine elini tutup
Haykıracağım...
Seni HeP SeVeCeĞİM...